

[Niels Frederiksen.]

vi i Øjeblikket staar i, paa et enkelt Omraade er vidt forskellig fra de Forhold, vi ellers plejer at regne med. Jeg har altid før givet den Betragtning Ret, at det indre Prisforhold angaaende Landbrugets Produkter var bestemt af de udenrigske Afsætningspriser, at det Aftræk, som den indenlandske Købekraft formaaede at præstere, overfor Landbruget havde en overordentlig ringe Betydning. Men helt anderledes er det nu. Har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til, hvor følsomme vore Afsætningsforhold er? Har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til, hvor overordentlig værdifuldt det indenlandske Forbrug er, ogsaa prismæssigt overfor vore Eksportvarer? Ingen Sinde har dansk Landbrug haft en saadan Interesse i at opretholde den indenlandske Købekraft som nu. Markedet er saa følsomt, at en Forøgelse af Produktionen i faa Uger forrykker Prisforholdet fra Rentabilitet til Underpris.

Under de nuværende Forhold nytter det derfor ikke at fremsætte den Paastand, at det, det gælder om, er at forøge Landets samlede Indtjeningssevne. Denne Evne er stærkest bestemt af, hvilke Varemængder vi er i Stand til at afsætte ude og afsætte til rentable Priser, men den forøges ikke ved en øget Produktion, som der ikke er Aftræk for ude, men kun er en øget Produktion, der bevirker Demoralisation af de Prisforhold, som er en Betingelse for Rentabilitetsforhold indenfor dansk Erhvervsliv. Derfor er det under de nuværende Forhold en Misforstaaelse stadig væk at anføre det Slagord: Nu om Dage gælder det om at øge vor Indtjeningssevne, naar Muligheden for en Forøgelse er spærret paa alle Omraader, og dernæst se ganske bort fra den Betydning, den Værdi, det har for dansk Erhvervsliv, at den indre Købekraft holdes oppe stærkest muligt.

Indtjeningssevnen kan efter min Mening kun underbygges derved, at den indre Købekraft stimuleres, ved at vi fører en Handelspolitik, der stærkest muligt underbygger Afsætningsbetingelserne for de Varer, som er Hovedeksportvarerne for den danske Indtjeningssevne, dernæst ved, at man indenfor selve Erhvervene gør alt, hvad man evner for at indrette sin Produktion paa en saadan Maade, at man ikke ved Produktionen under de nuværende Forhold umuliggør Rentabilitet, og endelig ved, at man indretter sine Forhold indenfor Landets Grænser saaledes, at man søger, saa vidt gør ligt, at faa de Varer, det være sig af Landbrugsvarer, Industrivarer, eller hvil-

ke Forbrugsartikler den danske Borger har Brug for, fremstillet indenfor Landets Grænser, faa Konsumet overført til danske Varer og derved underbygger den danske Købeevne paa alle Maader og bevarer Muligheden for, at Indtjeningssevnen virkelig kan hæves og vort Lands Økonomi holdes oppe.

Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg for mit Vedkommende gerne vil have Lov til at hævde, at Tiden og Forholdene indenfor vort Lands Grænser nu er forandret paa saa mange Maader, at det ikke nytter at fastholde gamle Doktriner, gamle Paastande og mene, at Verden nu er, som den altid har været. Det klogeste er at indrette sig efter Forholdene, som de former sig, og i Enighed søge at klare Forholdene bedst muligt.

Der er, synes jeg, en lille Lysning i Diskussionen i Dag, idet Oppositionspartiernes Ordførere i Slutningen af deres Udtalelser ikke har været saa krasbørstige som i Fredags, der skinner en Tone af Velvillie igennem, og den er sikkert dikteret af Angst for det Ansvar, de vilde paatage sig ved under de nuværende Forhold at kaste vort Land ud i uberegnelige Tilstande.

Hans Hansen: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sluttede sin Tale med nogle Betragtninger om, hvad det drejede sig om i Fremtidens Handelspolitik. Det ærede Medlem udtalte, at det, det drejede sig om, var at holde Betingelserne aabne for vor Eksport, føre en Handelspolitik, der aabnede de bedst mulige Betingelser for vor Eksport, for derigennem at underbygge vort Lands økonomiske Stilling. Det er efter min Opfattelse afgjort rigtige Betragtninger, men det forekommer mig, at den Tendens, der i dette Øjeblik gør sig gældende i det ærede Medlems eget Parti, og Regeringens hele Opfattelse af alle disse mellemrigske Spørgsmaal er lige det modsatte, fordi det, man her gør, gennem Toldlove og aktiv Handelspolitik, netop hindrer fri Omsætning.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at der var ingen særlig Grund til at opholde sig ved Lovforslaget her, fordi det rimeligvis vilde blive gjort til Genstand for en Forhandling i Udvalget og være meget forandret, naar det kom tilbage. Ja, det tror jeg ogsaa er rigtigt. Det er jo efterhaanden blevet saaledes, at det, der sker, sker bag de lukkede Døre. Det, der skal foretages, foretages ikke her i Tinget; ved Aftaler bestemmer man, hvordan det skal ske, naar det kommer frem her. Og det, vi faar her, bliver saa en Skueret.

Jeg vil dog gerne minde det ærede